

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a jogi szolgálat főigazgatójának a felperes részére a 2003. évi előmeneteli eljárás során, miként az a Sysper 2 számítástechnikai rendszerből kitűnik, csak egy többletpontot megítélő határozatát;
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes részére a 2003. évi előmeneteli eljárás során, miként az a Sysper 2 számítástechnikai rendszerből kitűnik, összesen 20 pontot megítélő határozatát; az A5 besorolási fokozatba tartozó tisztviselőknak a 2003. évi előmeneteli eljárás során az előmeneteli bizottságok által készített, a 2003. november 13-i 69-2003. sz. Közigazgatási Tájékoztatóban közzétett listáját; az A4 besorolási fokozatba előléptetett tisztviselőknak a 2003. évi előmeneteli eljárás során készült, a 2003. november 27-i 73-2003. sz. Közigazgatási Tájékoztatóban közzétett listáját; valamint azon határozatot, amelynek következtében neve nem került fel e listákra;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A jelen ügy felperese a 2003. évi előmeneteli eljárás során egy többletpont megítélését, valamint ugyanezen eljárás során a kinevezésre jogosult hatóság részéről az A4 besorolási fokozatba történő előléptetés megtagadását kifogásolja.

Kereseti kérelme alátámasztásaként a felperes mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy a személyzeti szabályzat 45. cikke előírja, hogy a főigazgatóságnak a többletpontok megítélésénél és az előléptetésnél a tisztviselő érdemeit kell meghatározó szempontnak tekinteni. Mindazonáltal a jelen ügy tárgyát képező rendszer esetében az előléptetéseket az egyes főigazgatóságok vagy előmeneteli bizottságok javaslatára megítélt többletpontok határozzák meg, anélkül hogy minden egyes besorolási fokozatban elvégeznék valamennyi előléptetésre alkalmas tisztviselő érdemeinek összehasonlító vizsgálatát. Következésképpen a személyzeti szabályzat 45. cikkének végrehajtására kiadott általános rendelkezésekről szóló, 2000. április 26-i bizottsági határozat 6., 8. és 10. cikke ellentétes a személyzeti szabályzat 45. cikkével. Mindezekon túlmenően e szabályok azáltal, hogy minden egyes főigazgatóságnak tisztviselőnként egységes pontkvótát biztosítanak, megakadályozzák, hogy a kinevezésre jogosult hatóság ezt az összehasonlító vizsgálatot lefolytassa.

E tekintetben a felperes kifejti, hogy a megtámadott határozatok a jogi szolgálatnál a többletpontok odaítéléséhez kidolgozott szempontok alkalmazását tükrözik, amelyek szerint ezen többletpontokat a tisztviselők érdemeire tekintet nélkül az adott besorolási fokozatban a legtöbb szolgálati idővel rendelkező tisztviselők részére adják. Egy ilyen megközelítés hatáskörrel való visszaélésnek minősül, mivel célja a legnagyobb számú előléptetés megvalósítása és az előléptetések előkészítése az elkövetkező évekre, azaz a személyzeti szabályzatban meghatározottól, az érdekek jutalmazásától, eltérő célt követ.

A felperes mindezekon felül két eljárás hibára is hivatkozik, nevezetesen arra, hogy jelen ügyben a többletpontokat a jogi szolgálat igazgatósága javaslatának hiányában ítélték oda, valamint nem tettek eleget az indokolási kötelezettségnek.

A felperes hivatkozik a szakmai előmenetelhez való jog, továbbá az általános rendelkezések 9. cikkének, 12. cikke (3) bekezdésének, valamint 13. cikkének megsértésére.

Az Eridania Sadam S.p.A és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 27-én benyújtott kereset

(T-386/04. sz. ügy)

(2004/C 284/55)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Eridania Sadam S.p.A és társai, képviseli és védi: Gualtiero Pittalis, Ivano Vigliotti, Gian Michele Roberti, Paolo Ziotti és Alessandra Franchi ügyvédek, 2004. szeptember 27-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága felé az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. június 30-i 1216/2004/EK bizottsági rendelet 1. cikkének d) pontját, amely a fehér-cukor-készítmények 2004/2005-ös gazdasági évre szóló származtatott intervenciók árát Olaszország valamennyi területére vonatkozóan rögzíti;
- másodlagosan mondja ki az EK 241. cikk alapján az 1260/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikkének jogellenességét és alkalmazhatatlanságát, mivel az nem teszi lehetővé a Bizottság számára annak figyelembevételét, hogy léteznek nulla százalékos vámtételű és a származtatott intervenciók ár meghatározása céljából nem kontingentált behozatalok;
- kötelezze a Bizottságot az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen keresettel az Eridania Sadam S.p.A., az Italia Zuccheri S.p.A., a Zuccherificio del Molise S.p.A., a Cooperativa Produttori Bieticoli a.r.l. (Co.PRO.B) és a Società Fondiaria Romagnola S.p.A. (SFIR) az EK 230. cikk negyedik albekezdése értelmében megtámadja a fehér-cukor-készítmények 2004/2005-ös gazdasági évre szóló intervenciók árának a rögzítéséről szóló (a fehér-cukor 2004/2005-ös gazdasági évre vonatkozó származtatott intervenciók árának a rögzítéséről szóló) 2004. június 30-i 1206/2004/EK bizottsági rendeletet (HL L 232., 2004.7.1., 25. o.).

Keresetük alátámasztására a felperesek a következő jogalapokat jelölik meg:

A felperesek elsősorban azt állítják, hogy a megtámadott rendelet több szempontból ellentétben áll a 2001. június 19-i 1260/2001/EK tanácsi rendelet által megteremtett alapszabályozással. A felperesek nevezetesen azt rövják föl, hogy a megtámadott határozat tévesen minősíti Olaszországot a cukorellátás szempontjából „veszteséges területnek”, és alkalmazza vonatkozásában ebből következően a származtatott árak rendszerét (regionalizálás).

Ez az értékelés, amely a felperesek véleménye szerint a gazdasági helyzet pontatlan elemzésén alapul, a felperesek számára kárt okoz, mivel a származtatott árak bevezetése a termelési költség növekedéséhez vezet az Olaszország területén működő cukoripari üzemek számára. A felperesek szerint a Bizottság különösen elmulasztotta a belső olaszországi ellátás kiszámításánál figyelembe venni a balkáni államokból behozott nulla százalékos vámtételű fehércukor mennyiséget, amely jelentősen módosítja a piac közös szervezésének működési feltételeit és komoly, a regionalizálás alkalmazása következtében megerősödni látszó aránytalanságokat okoz az olasz piacon.

A felperesek ezért úgy vélik, hogy a megtámadott rendelet 1. cikkének d) pontja már előfeltevéseit tekintve is elhibázott, és hatásaiban ellentétben állhat azokkal a közösségi alapelvekkel, amelyek a közös agrárpolitika alapul, valamint a KPSZ cukor normáival, továbbá az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével.

Abban a valószínűtlen esetben, ha az Elsőfokú Bíróság nem adna helyt a megtámadott rendeletre elsődlegesen vonatkozó megsemmisítési kérelemnek, a felperesek másodlagosan azt kérik, hogy a Bíróság mondja ki az 1260/2001 rendelet 2. cikkének jogellenességét és alkalmazhatatlanságát, mivel az lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a származtatott intervenció árak meghatározásánál ne vegye figyelembe a nulla százalékos vámtételű és nem kontingentált behozatalok hatását a piacok alakulására.

Habib Kachakil Amar által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. szeptember 28-án benyújtott kereset

(T-388/04. sz. ügy)

(2004/C 284/56)

(A benyújtott kereset nyelve: spanyol)

Habib Kachakil Amar, lakóhely: Valencia (Spanyolország), képviseli: Juan Carlos Heder, ügyvéd, 2004. szeptember 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM első fellebbezési tanácsának 2004. július 20-án az R 175/2004-1 sz. ügyben hozott határozatát, és
- kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az érintett közösségi védjegy: Háromszögben végződő széles fekete hosszanti sáv alkotta ábrás védjegy – 3.235.175 sz. kérelem – a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (ruházat, cipők, kalapok, különösen sportcipők).

A vizsgáló határozata: A kérelem elutasítása, mert a védjegy a közösségi védjegyről szóló 40/94 sz. rendelet 7. cikk (1) bekezdés b) pontjában előírt feltétlen kizáró okba ütközik minősül.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: Az említett rendelet 7. cikk (1) bekezdés b) pontjának és (3) bekezdésének téves alkalmazása, valamint a védelmi jogok és a bizalomvédelem elvének megsértése.

Gagliardi Salvatore által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. szeptember 24-én benyújtott kereset

(T-392/04. sz. ügy)

(2004/C 284/57)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Gagliardi Salvatore, az azonos nevű vállalkozás tulajdonosa, képviseli: Alex Schmitt, Paolo Biavati és Sandro Corona, ügyvédek, 2004. szeptember 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG is félként vett részt a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. június 15-i inter partes határozatát (R 0154/2002-4 sz. eljárás);
- az Eljárási Szabályzat 87. cikke értelmében kötelezze a pereszes feleket (az OHIM-ot, amennyiben felelősségét megállapítják, például a kérelemhez kötöttség elvének megsértéséért) a költségek viselésére.